

Fundirnir millum Landsstýrið og starvsfólkið:

Ongin loysn

Lækna- og sjúkrahússtjórnir voru hildniruttanfyri fundirnar mikudagin, men úrslit kom einki burturúr kortini. »Her er bara einki eftir at spara«, heldur Karter Højgaard, umsjónarmaður

Eftir at fundirnir millum landsstýrið og álitisfólk á Landssjúkrahúsinum vórðu avlýstir týsdagin orsakað av illstöðu millum sjúkrahúsléiðslu og landsstýri, varð roynt aftur mikudagin.

Tá vórðu fundir hildnir. Og hvørki Pál Weihe, lækna- og sjúkrahússtjóri, vóru við!

Men har kom ikki nógv burturúr.

- Vit funnu ikki útav nokrum, sigur Karter Højgaard, umsjónarmaður,

sum var við á fundunum.

Og hann heldur orsökina vera ta einfaldu, at snøgt sagt einki er eftir at spara. Tað ber ikki til at skerja Landssjúkrahúsið meira, enn tað longu er skert, heldur hann.

Einki um lønir ella arbeiðstíðir

Í semjuni millum javnaðar- og fólkaflokkin varð mælt til, at avtalur vórðu gjørdar við starvsfólk um antin at fara niður í løn ella arbeiðstíð.

Men hetta hevur als ikki

verið til umrøðu.

- Hetta eru fakfelagsmál, sigur Karter Højgaard. Og vit tosa ikki við landsstýrið um hvørki frígongu ella lønarniðurskurduttan um fakfeløgini.

Fakfeløgini hava framvegis slettis ikki verið inni í myndini. Hvørki landsstýrið ella starvsfólk hava havt fundir við tey.

Men tey gjørdur í gjár sjálvi vart við, at »landsstýrið eigur at venda sær beinleiðis til fakfeløgini við slíkum spurningum«.

»Onga viðmerking«

Karter vátur, at hvørki Pál Weihe ella Hogni Joensen vóru við á fundunum mikudagin. Men annars hevur hann lítlan hug at tosa um ósemjuna millum landsstýrið og sjúkrahúsléiðsluna:

- Hví vóru Pál og Hogni ikki við?

- Tað veit eg ikki. Tað mást tú spyrja landsstýrið um.

- Er tað soleiðis at landsstýrið ikki ynskta, at teir báðir skuldu vera við á fundunum?

Hogni Joensen og Pál Weihe sluppu ikki at vera við á fundunum. »Tað hevði gjørt, at fólk ikki høvdu lorað at tosað opið«, heldur Jóannes Eidesgaard

- Tað úttali eg meg ikki um.

- Var tað spurningurin um hvørt teir skuldu vera við ella ikki, sum gjørdi, at eingin fundur bleiv týsdagin?

- Hetta havi eg heldur onga viðmerking til.

- Kenst tað, sum landsstýrið hevur tikið leiðsluna av ræði og sett

sjúkrahúsið undir umstíng, við at halda teir báðar uttanfyri?

- Tað veit eg ikki, endar Karter Højgaard.

S-S-

Hevði væntað sær meira

Men hóast fundirnir ikki góvu tær stóru spari-loysnirnar, so hevur Eidesgaard lært so mikið um sjúkrahúsið, at hann sjálvur er betur førur fyri at gera eitt uppskot um sparingar

Nú er vikan, landsstýrið gav Jóannesi Eidesgaard til at finna eina loysn uppá hvussu sjei milliúnir kunnu sparast, farin. Hann hevur tosað við allar starvsbólkar á sjúkrahúsinum, men einki ítúkiligt er komið burturúr.

Er hann vónbrotin av úrslitunum?

- Eg havi eitt sindur blandaðar kenslur, svarar Jóannes.

- Eg hevði satt at siga væntað, at eg fór at koma ríkaður út aftur av fundunum, við nokrum frálíkum

uppskotum um, hvussu ein kundi spara tær sjei milliúnirnar, uttan at leggja tey grundleggjandi virkisøkini á sjúkrahúsinum í skeljasor. Og hesi uppskotini eru framvegis ikki komin.

Men hinvegin heldur Jóannes seg hava fingið so mikið nógv vitan um sjúkrahúsið, at hann nú heldur seg vita, hvat ber til at spara, og hvat ikki ber til at spara.

- Eg havi av landsstýrinum fingið álagt at finna fram til, hvussu

minst sjei milliúnir skulu sparast. Og í morgin ætli eg at leggja eitt uppskot um hetta fram.

- Og í hesum sambandi hava fundirnir verið gevandi, tí nú veit eg, hvat ein má prioritera høgt á einum sjúkrahúsið, og hvat kann prioriterast eitt sindur lægri.

- Harafturat eri eg glaður um, at fólk á gólvunum nú hevur havt møguleika at siga sína hugsan um, hvat skal gerast.

S-S-

Samvitskan er lættari

- Á fundunum vórðu øll hoyrd. Tiltøkini sum nú verða sett í verk, mugu tí síggjast í ljósinum av, hvat hendi á fundunum millum Landsstýrið á starvsfólkini

Hóast nógv úrslit ikki komu burturúr, er Jóannes Eidesgaard fegin um teir fundir, hann hevur havt við starvsfólk á landsjúkrahúsinum

- Tað hevur mangan verið eitt krav á fundum, mótmælisgongum osv., at vanlig fólk ikki eru við til at taka tær stóru avgerð-

irnar, og harvið ikki hava ávirkan á egin viðurskipti og egið arbeiðspláss, sigur hann.

- Men í hesum føri vórðu tey so boðin við. Og uttan mun til hvat úrslit so spurdist burturúr, so høvdu øll møguleikan at koma fram við sínum hugsanum um, hvat gerast

kundi.

- Og eg trúgvi ikki tað er nakar á Landssjúkrahúsinum í dag, sum situr inni við nakrari hugsan um, hvussu tær sjei milliúnir kunnu sparast, sigur hann. Øll hava fingið møguleika at gjørt

